

[Ministeren for offentlige arbejder.]

at SAS egenmægtigt kan bestemme, hvordan flyveplanen skal være. Det kan de jo heller ikke. Det er det, vi skal forhandle i ministeriet, det er bare ikke sket. Det er, ligesom man vil foregribe begivenhedernes gang og tage bekymringerne på forskud. Jeg har intet sagt om, at beflyvningen skal nedskæres. Det er et forslag, der måske kommer, jeg har ikke set det. I givet fald må vi i ministeriet prøve at tage stilling til, om det er rimeligt eller ej.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af Poul Boeg (CD) til miljøministeren:

„Hvad agter ministeren at foretage sig i anledning af, at overborgmester Urban Hansen ifølge dagspressen viderefører sine Vestamagerplaner, også efter at regeringen har taget afstand fra disse planer?“

(Spm. nr. 118).

Poul Boeg (CD):

Baggrunden for mit spørgsmål er velkendt, både for den ærede minister, for tinget og for offentligheden. Jeg kan for dem, der eventuelt måtte være interesseret i yderligere enkeltheder, blot henvise til den senere tids meget avisskriveri om denne sag, f. eks. kronikker i Berlingske Tidende den 24. januar, den 11. februar og en kronik i B.T. den 22. februar og ikke mindst ministerens egne udtalelser til Aktuelt den 12. januar og til Politiken den 17. februar.

Sammenfattende kan man sige, at der her foreligger to problemer. Det ene problem er, at ifølge dagspressen overholder overborgmester Urban Hansen ikke regeringens direktiver i dette spørgsmål. Helt uanset om man måtte finde, at der er tale om en god eller en dårlig målsætning, må det i hvert fald frembyde betænkeligheder, hvis Københavns overborgmester tillader sig at trodse eller har til hensigt at trodse regeringen.

Det andet problem — og ikke det mindste — er, at der er særdeles mange modstandere af disse Vestamagerplaner, som overborgmesteren tilsyneladende i dobbelt forstand ønsker at tromle igennem. De blev jo i fjor i borgerrepræsentationen bl. a. betegnet som højdepunktet af rådhusflertallets dårskaber og århundredets største byplanmæssige

skandale. Det hænger ikke mindst sammen med, at der her er tale om planer, der bogstavelig talt ville ødelægge enestående naturværdier. Jeg kan her specielt henvise til ministerens egen udtalelse i Aktuelt, hvor ministeren sagde:

„Vestamager rummer fantastiske rekreative muligheder“.

På denne baggrund ser jeg med fortrøstning frem til, at miljøministeren på dette spørgsmål vil kunne give et svar, som vil virke opmuntrende og beroligende på store dele af befolkningen.

Miljøministeren (Holger Hansen):

Som det vil være bekendt, har jeg den 17. januar 1974 i et brev til overborgmester Urban Hansen meddelt Københavns kommune, at regeringen ud over de tidligere her i tinget debatterede 400 boliger i tilknytning til martet ikke finder grundlag for yderligere bebyggelse på Vestamager.

Der forhandles for tiden med Københavns kommune om det areal, hvorpå de 400 lejligheder skal ligge, men jeg er ikke bekendt med, at Københavns kommune viderefører sine Vestamagerplaner, som hr. Poul Boeg anfører. Jeg har læst i aviserne og ved også på anden måde, at overborgmesteren for sit vedkommende fortsat ønsker at få op før Amagerbyerne. Men et ønske er jo ikke det samme som at videreføre planer. Regeringen har altså ikke sådanne planer, og en bebyggelse som Amagerbyerne kræver tilladelse fra adskillige myndigheder.

Jeg håber, at Københavns kommune fordomsfrit vil overveje, hvordan de enestående rekreative muligheder på Vestamager kan udnyttes. Jeg håber også, at kommunen og staten kan få et samarbejde i stand om en rigtig anvendelse af det store grønne område på Vestamager, og at vi snarest kan få området åbnet for offentligheden.

Trods de mange argumenter, der er ført i marken i den sidste tid, finder jeg fortsat, at den foreslåede Amagerbebyggelse hverken ud fra en regionsplanbetragtning, ud fra trafikale hensyn eller miljømæssigt bedømt er acceptabel. Hertil kommer så de store rekreative muligheder, jeg har omtalt for et øjeblik siden.

Poul Boeg (CD):

Vi er jo så vant til her i tinget, at efter at